

stændig Garanti faar man jo ikke. Det er paa 2 Maader, man søger at opnaa det. Den ene er den, at man forbyder at udgive andre Landes Smør for dansk Smør. Den anden er den, at man søger at opnaa yderligere Garanti og at støtte Tilliden hos vore Kunderovre i England til, at det virkelig er dansk Smør, de faa, derved, at vi foreskrive dette Nationalmærke, bestemme, at der skal laves et saadant Nationalmærke, som enhver, der ønsker det, kan bruge. Og det forekommer mig, at det dog er temmelig utvivlsomt, at det ikke kan andet end gavne vort Smørs Stilling i Udlandet, paa Verdensmarkedet, dersom det ikke er en ren Fiktion, at vort danske Smør virkelig er godt Smør, og jeg vil endog sige, at selv om det er en Fiktion, selv om det er en Indbildning, vil jeg dog tro, at dette vil kunne gavne vort Smør alligevel. Hvad det første angaar, at forbyde at udgive andre Landes Smør for dansk Smør, ere alle saa væsentlig enige. Den ærede Minister har — hvad Ordføreren for Forslagsstillerne gjorde opmærksom paa i sin første Udtalelse, og hvad den ærede Indenrigsminister gentog — indbragt et Forslag i det andet Ting, som sigtede til det samme, saa derom er der saa temmelig Enighed. Ja, den eneste, som jeg har lagt Mærke til, har gjort nogen Indvending imod det, er det ærede Medlem fra Ribe, idet han syntes, at det var urigtigt at affkære de handlende fra i de Tidstrum, hvor der var knap Tid paa dansk Smør, at købe fint svensk Smør, i det det ærede Medlem gif ud fra som givet, at de kun vilde købe fint svensk Smør, andet vilde de ikke udgive for dansk Smør — den Tillid havde det ærede Medlem til de handlende — og udgive det for dansk Smør. Ja, deri staar det ærede Medlem saa temmelig ene, i alt Fald har den ærede Indenrigsminister og andre Talere, der have udtalt sig, ikke udtalt nogen Sympati for, at det skulde vedblive at være saaledes, at det stod de handlende frit for at udgive andre Landes Smør for dansk Smør, saa der staar det ærede Medlem fra Ribe saa temmelig ene med sin Anskuelse. Men med Hensyn til det andet, om det er rigtigt at gaa det Skridt videre at sætte et Nationalmærke for dansk Smør, er der fremkommet adskillige Indvendinger. Den væsentligste forekommer i alt Fald mig at være den, at man frygtede for, at dette Nationalmærke kun eller dog væsentligt vilde blive benyttet til at sætte paa det daarlige danske Smør, og at i alt Fald det fineste danske Smør ikke skulde faa Mærket. Ja, hvis der virkelig var Grund til at nære Frygt for det, var det

sikkert nok uheldigt at indføre et Nationalmærke for dansk Smør. Men skønt jeg med Opmærksomhed har hørt paa denne Kritik, kan jeg dog ikke andet end være enig med den ærede Ordfører i, at denne Indvending vil vise sig kun at have meget lidt Bærd. Det er mig bekendt, at paa en Generalforsamling, som for kort Tid siden blev afholdt i — saa vidt jeg mindes — Fredericia af Mejeristforeningen, der sikkert tæller flere hundrede af Landets Mejerister, var der en stærk Stemning for Lovforslaget, navnlig for Nationalmærket; de ventede sig ikke saa lidt af det foreliggende Lovforslag, hvis det blev til Lov, og deri ligger dog, at de vilde bruge Mærket. Jeg kan ikke tro andet, end at det vil gaa saaledes som den ærede Ordfører udtalte, at selv om enkelte handlende kunde have Utilbøjelighed til at bruge Mærket straks, saa vilde ganske sikkert Presset fra England og Konkurrencen her hjemme hurtigt drive dem til saa vidt muligt at faa Mærket paasat Smørret. Det er sikkert nok, at der i England er nogen Mistro imod os i Retning af, at man tror, at det ikke er dansk Smør alt, hvad vi sende derover som saadant. Det er jo kommet frem gentagne Gange derovre i de engelske Blade; men det kan jo ikke godt være andet, end at det, at vi faa et saadant Nationalmærke, vil bidrage betydeligt til at afvæbne Mistanken i hvert Fald over for det nationalmærkede Smør, og bidrage til at styrke Tilliden til vort Smørs Egthed. Jeg tvivler derfor ikke om, at Nationalmærket nok skal trænge igennem her hjemme, dersom vi faa det, og ogsaa vise sin heldige Virkning paa Verdensmarkedet. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. S. Larsen): Jeg maa bede det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgtres (Veth) undskyldte, at jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, ikke fik svaret paa hans Spørgsmaal. Han spurgte med Hensyn til § 4 om 2 Ting, for det første om Paragraffen ogsaa omhandlede Producenter af Smør, idet han var i Tvivl om, hvorvidt Ordene: enhver, der forhandler Smør, ogsaa kunde betyde enhver, der producerer Smør. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke har tænkt mig Muligheden af, at man kunde forstaa disse Ord som ogsaa omfattende Producenter af Smør. (Veth: Den omfatter altsaa ikke Producenter?) Nej, at forhandle Smør er forskelligt fra at producere Smør (Afbrydelse). Ja, de vedkommende sælge nok Smør, men derfor "forhandle" de det ikke. Dernæst spurgte det ærede Medlem, om Paragraffens